

"Kuvve-i şehviyenin fesadı ve ifrat ve tefriti olan humud ve fücürdan musaffâ olarak, o kuvvenin medar-ı istikameti olan iffette, kuvve-i şehviyesi daima iffeti, âzamî mâsumiyet derecesinde rehber ittihaz etmiştir." izah eder misiniz?

"Kuvve-i şehviyenin fesadı ve ifrat ve tefriti olan humud ve fücürdan musaffâ olarak, o kuvvenin medar-ı istikameti olan iffette, kuvve-i şehviyesi daima iffeti, âzamî mâsumiyet derecesinde rehber ittihaz etmiştir."(1)

İnsandaki şehvet kuvvetinin de akıl ve öfkede olduğu gibi, ifrat ve tefrit mertebeleri vardır. Şehvetin **ifrat mertebesi**; menfaat uğruna namus ve ırzlara tecavüz etmektir. Yani haram helal demeden her menfaatin peşinde koşmak ve adeta menfaati ilah yerine koymaktır.

Şehvetin tefrit mertebesi ise; helale de harama da iştahsız ve isteksiz olma halidir ki, bu da İslam açısından caiz değildir.

Şehvetin meşru ve helal yolu ise; iffetli ve namuslu olmaktır. Yani helale iştahlı, harama karşı sabırlıdır. Peygamber Efendimiz (asm) şehvet noktasında tam bir iffet ve namusluluk içinde idi. O şehvet noktasında asla ifrat ve tefrite sapmamış, daima istikamet içinde kalmıştır. Azami masumiyet bir insanın ulaşacağı en zirve namus derecesidir ki; Peygamber Efendimiz (asm) her hususta olduğu gibi bu hususta da en zirvede idi.

Kuvve-i şehviye İşaratü'l İ'caz'da şu şekilde tarif ediliyor:

"Meselâ, kuvve-i şehviyenin tefrit mertebesi humuddur ki, ne helâle ve ne de harama şehveti, iştihası yoktur. İfrat mertebesi fücürdür ki, namusları ve ırzları pâyimal etmek iştihasında olur. Vasat mertebesi ise iffettir ki, helâline şehveti var, harama yoktur."(2)

Dipnotlar:

-
- (1) bk. [Lem'alar, On Birinci Lem'a, On Birinci Nükte.](#)
(2) bk. [İşârâtü'l-İ'câz, Fâtiha Sûresi.](#)